Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1946.

Ἀγαπητέ μου Γεώργο,

Χαῖρε!!

Εὐχαριστοῦμαι ὑπερφύχως ὅπως ἡ παρουσία σέ ὑγείᾳ ἐν πλήρει ὑγιείᾳ καὶ χαρᾷ οἰκογενειακῇ εἶμαι προσωπικὴ βεβαιοῦσα ὅτι ἡ παρουσία θαὶ σοῦ προξενήσῃ δεδικαιολογημένην ἐπιθυμίαν, καὶ, θαὶ εἴπῃς, Μπαί!! Πῶς, μὰ καὶ παρόδοντόσων ἐλπίδων — πολλῶν ἐλπίδων σέ ἐνθουμήθην τώρα καὶ αἰσθάνομαι καὶ σοῦ γράφω; Καὶ ὅμως, ἐξ ὅσων ἀποτυχάνω θαὶ προσπαθήσω καὶ σοῦ κάθε ἡμέρα ἡ παίρνω δικαιολογημένη συντομία, θαὶ πιοδῇς, ὅλα, ἐν ὑπομονῇ σοῦ ἔχω πόρω, ὑπάρχουν ὅλα ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις καὶ ἐν ἐλπίδι ἀπροσδόκητος περιπλοκή, καὶ ἀκόμη, ὑποχρεοῦμαι νὰ ἐξασθενῶ περιπλοκὴν καὶ λύσῃ τὴν μακροχρόνιον σιωπήν, καὶ, ν' ἀρχίσῃ νὰ γράφῃ ἐξ ἑνὸς προσώπου καὶ αἰσθανόμενος ἔσω, ὅπως ἴσως θαὶ χαρακτηρίσῃ λαύλας, τὸ πρόσωπον τόσο ὅσον θαὶ λάβῃ μὰ πρόσκλησιν ἀπευθυνομένην ἐπιστολήν, πάλιν ὅμως, εἶναι καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἕνα μέσον, καὶ ἐν θυμῇ μία ὑγιοποιημένη, αἴνιγμα αἰσχρῶς λόγου καὶ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου πολυχρόνιος σιωπῆς καὶ ἐπιθυμῶ ὅπως προσδοκῶ ὑγραίφω, αὐθορμήτως καὶ ὅσα ψυχικὴ ἐπαφή,

#

μελετῶ δύο αἴσθησιν προσώπων ὡς πολλοὶ νὰ
ἔχουν πολλὰ ὀνόματα ὅλα εἶναι ἀλληλογραφοῦσαι
μεταξύ δύο πρόσωπα. Ἀναγνωρίζω, ὅλη ἐπῆρε
μεγάλον μαρτύριον καὶ διαλείπων ὡς ἐν προσευ-
χαριστηριῶ ὡς φλύαρος καὶ πολυλογᾶς, καὶ ὅλη
δὲν γράφω ἐπιστολήν, ἀλλ' ἔσω μυθιστόρημα καὶ
φιλολογίαν, στεφανῶ λοιπὸν ἐδῶ τὴν φλυαρίαν, δὲ
νὰ ψεύσω πάθη τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων τῶν σωμα-
τῶν ποφούσης ὅσης εἶναι ὁ ἐξῆς λόγος:

Νὰ ζῇ ὁ χαρὰ ὁλοφύχη διὰ τὰ αἰγαῖα, καὶ χριστιανι-
κὰ καὶ πατριωτικὰ σου αἰσθήματα, διὰ τὴν εὐγενῆ
καὶ αἰτροϊσμὸν χειρονομίαν σου, ποὺ πρῶτος ἔσπα-
σες μεταξὺ τῶν αὐλοδιπρόπολιν ἐλῶν ἐμποτισθη-
μένων πατριωτῶν μας καὶ συγχωριανῶν μας καὶ ἔβρε
αἰφνιδίως καὶ παρηγορητικὴ τῶν ὅλων κάτω τοῦ
πολέμου καὶ τιμωρίας καὶ σπολιτῆ καὶ λοχῆ
καὶ ἐχθρῶν πληγῶν ἀς θανασίμων συγχωριανοῦμας
διαὶ τὸ εἰποσλοχίτη τὸ αὐλοῦ διαὶ ταχυδρομικῶν
δεμάτων πλείστων αἰγαιάτῶν, διαὶ ὅλα ὁποῖα, μὲ μ' ἔβε-
βαιώσαν πλεῖστοι συγχωριανοῦμας, ἐπιστεύεις, τὸν
αἰγαίπν, τὸν ἐκαλίμησον καὶ τοὺς σκλαβωμένους αἰπαίδων
τῶν ἐχθροπονούντων συγχωριανῶν μας, οἱ ὁποῖοι μετ'
εὐγνωμοσύνης καὶ ἱεροῦ συγκινήσεως μνημονεύουν
τὸ ὄνομάσου. Δὲν δύνασσαι καὶ φαντασθῇς ἀγα-
πητέ μου Γεώργιε, ποσὴν χαρὰν ποιαίνουν ὅλων
πολλοὶ συγχωριανοῦμας μὲ τὴν προφορικὴν περὶ τοῦ
παρισσοῦ ἔργου ἴσως ἀπὸ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν αἰσθά-

#

Θεὸς Ζεὺς εἶδεν ὅλαν ἐξαβλεψ(illegible)
ζαν εὐχαριστηρίαν ἐπιστολὴν παρ' ἐμοῦ
ναν σὺν ἡμῖν ἔλαβον τὸ δῶρον σου καὶ
ἀνηυφρόσθησαν. Πολλαὶ δὲ ἐξ αὐτῶν
ἐπληροφορήθησαν τοὺς ἴσους περιορισ-
μούς. Καὶ τόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐθαύμασα
παθητικῶς ἐπὶ βλεμμάτων καὶ ζεσυγχα-
ρῶ μαι νὰ σοῦ αἰτηθῶ ἕνα μῆλον
ἐξ ἐκ σοῦ ἀξίας διὰ τὴν χειρονομίαν
σου ταύτην. Δὲν πιστεύω καὶ μὲ ἐμπι-
στεύθης ἐκ πολλοῦ διὸ ὅσα σοῦ γράφω, διότι
ἐγνώριζες οὐδέποτε ὑπῆρξα τοιοῦτος,
ἀλλ' ἐν προκειμένῳ σοῦ μαλακίζομαι αὐτῆς
γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν ἅπως τὴν μετέβι-
βασαν πρὸς ἐμὲ δικάζοντες συγχωριανοί
μας. Τὶ εὐλυχὴς ποὺ εἶσαι ἀγαπητέ
μου Γεώργιο, ποὺ ἐγεννήθησαι αὐτοῦ ἐν
τῇ Ἀμερικῇ, ἐν τοῖς εὐλογημένοις αὐτῶν
τόποις τῆς εὐλυχίας, τῆς εὐδαιμονίας,
τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς διαρκοῦς χαρᾶς.
Πόσον ζηλεύω ποὺ ἐγεννήθης αὐτοῦ
καὶ δὲν ἐδοκίμασες τὰς τύχας τοῦ πολέμου
καὶ τῆς κατοχῆς τῆς χώρας μας ὑπὸ
ξένων ἐχθρῶν, πεντοίας στερήσεις καὶ
φρικαλεότητας, τὰς ὁποίας ἐδοκιμάσα-
μεν ἡμεῖς ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον πενταετίαν
καὶ ἀπ' ὧν ὑπέφερεν καὶ ποιὰ δεινὰ καὶ
καταθλίψεις περιελθοῦσα καὶ στὴν
οἰκονομικὴν καὶ ψυχικήν.

Καὶ τώρα διὰ νὰ τελειώνω καὶ νὰ μὴ σὲ κουράσω περισσότερον μὲ τὴν πολυλογίαν μου σοῦ ὑποβάλλω τὴν ἑξῆς θερμὴν παράκλησιν: Ὡς ἴσως θὰ γνωρίσῃς, αὐτοῦ εἰς κἄποιαν πόλιν ὀνομαζομένην Λόγουελ Μας ἐὰν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, εἶναι ἐγκαταστημένος πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ πρῶτος ἐξάδελφός μου Βασίλειος ἢ Ἀναγνώστης Γκανᾶς τοῦ Μιχαήλ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔχω πολλὰ χρόνια ν' ἀλληλογραφήσω καὶ συνεωῆς δὲν γνωρίζω τί γίνεται καὶ ποῦ εὑρίσκεται ἤδη, ἐὰν σοῦ εἶναι εὔκολον καὶ γνωρίσῃς τὴν διεύθυνσίν του γράψε μου αὐτὴν σε παρακαλῶ καὶ θὰ μὲ ὑποχρεώσῃς πάρα πολύ. Ἀρκετὰ σὲ ἐκούρασα καὶ παύω μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως διαβεβαίσῃς εἰς τὴν Ἀξιότιμον οἰκογένειάν σου τοὺς ἀπείρους χαιρετισμοὺς ἐμοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας μου — καὶ τοὺς δὲν ἔσχομεν τὴν τιμὴν νὰ τὴν γνωρίσωμεν προσωπικῶς — καὶ εἰς πάντας τοὺς αὐτόθι διαμένοντας τυχὸν συγχωριανοῦς μας καὶ πατριώτας μας ἐν γένει. Μὲ τὴν ἐλπίδα, ἢ μᾶλλον μὲ τὴν στερρὰν πεποίθησιν ὅτι θὰ τύχω ἀπαντήσεως — Σέφιλῶ Ἀδελφικώτατα.

Δ. Γκανᾶς

Διεύθυνσίς μου ἢ ἑξῆς:
Ἀντώνιον Γκανᾶν Σινταξιοῦχον
Λεωφόρος Ἀμαλίας 44 — Ἀθῆναι.